

bouwen of te plaatsen wat hinderlijk is voor het vee of ten ongerieve der ingelanden: het land zal „als gecombineerd weiland en wandeling” blijven bestaan. Zou echter de Gemeente voor haar plan tot aanleg van dwarsstraten (Kortenaerstraat, Witte de Withstraat) gedeelten onteigenen, dan verviel de regeling en kon ieder naar welgevallen over zijn perceel beschikken.

Tot recht begrip der situatie diene men te weten, dat aanvankelijk alleen aan de westzijde van de singelwetering een weg was ontworpen; de dwarsstraten zouden met bruggen daarop uitkomen en de eindperceelen van deze straten had Rose zich gedacht als voor villabouw bestemd. Nu werd echter, na voorafgaande besprekingen met het Gemeentebestuur, in de vergadering van 24 Januari 1861 een verklaring geteekend, waarbij ingelanden zich verbonden aan de Gemeente af te geven den grond voor een straatweg aan de oostzijde van de wetering (Eendrachtsweg), verder voor verbredening van het westeinde van den Binnenweg en voor plantsoenstrooken. In geen geval mocht echter voor de straat meer dan 15 Meter, liefst 12 Meter, en voor den Binnenweg meer dan 2 Meter worden afgestaan; doch het eind was dat de weg een breedte verkrijgen zou van 10 Meter, bestraat of begrind¹⁾, waarvoor, met inbegrip der plantsoenstrooken, ingelanden 12.000 M² moesten afstaan.

Het denkbeeld om het gemeenschappelijk gebruik van het land achter de tuinen te handhaven, kwam door dezen straat-aanleg te vervallen en in 1862 had aan het kantoor van de notarissen Dalen Lambert en Van Wijngaarden de verdeling van het overschietende plaats.

Met de laaneenheid was het weldra ook gedaan.

In 1866 had de ingeland Ripping, tot afscheiding van zijn eigendom, schuttingen dwars over de laan geplaatst, was wel door de Rechtbank veroordeeld tot opruiming daarvan, maar

1) Rose legde ook de singels als grindwegen aan. Ingelanden die blijkbaar toen reeds inzagen dat een grindweg in deze streken niet het ware was, wilden een straatweg en hielden daaraan vast, al achtte de commissie voor de Plaatselijke Werken „in gemoede de meerdere kosten daarvan als onnoodig uitgegeven”!

Vergelijk n°. 8 van het laanarchief en in het bijzonder de missive van 27 Dec. 1861.